

СТАНОВИЩЕ

от професор д. полит. н. Тодор А. Танев
Ръководител катедра „Публична администрация”,
Философски факултет, Софийски университет

Относно трудовете на гл.ас. д-р Калоян Кирилов Смилков

единствен участник в конкурс
по **професионално направление 3.3** (Политически науки)

за заемане на академичната длъжност **ДОЦЕНТ** за нуждите на
факултет „Международна икономика и администрация” във ВСУ

обявен от СУ в ДВ, бр. 39 от 20.05.2011 г.

I. Обща характеристика на трудовете на кандидата

Кандидатът за доцент представя за нуждите на процедурата списък от 29 публикации след защитата на дисертационния труд, като прибавя и 5 публикации от предходния период за сведение. Измежду новите публикации трудът „Властта и човекът: изследване на властовия опит” е самостоятелна монография на претендента и има всички нужни характеристики на хабилитационен труд. Всички публикации отговарят на разпоредбите на Закона за развитието на академичния състав в Република България, ДВ бр. 101 от 28 декември 2010 г. и следва да се имат предвид в този конкурс. Калоян Смилков има и други публикации извън строго научната област и участия в създаването на научно-популярни филми, като те съставляват допълнителен обем извън научните публикации и участия във форуми. Публикациите за участие в конкурса са с научен характер и са публикувани в научни издания. Всички трудове се отнасят до темата на конкурса. Обемът, съдържанието и методологическият подход в тези публикации напълно съответстват на изискванията на научния законодател за придобиването на научно-образователното звание доцент.

II. Обща характеристика на научноизследователската, научно-приложната и педагогическата дейност на кандидата

1. *Научни области и проблеми.* От години Калоян Смилков последователно работи по различни политологически теми, които той среща на територията на политическата антропология и култура – собствената сфера на специална политологическа компетентност на претендента за академичната длъжност доцент. Културологичният подход е една от няколкото всеобхватни парадигми наред със структурния функционализъм или бихейвиоризма, така че намирам подхода му за

напълно оправдан. Още повече, че в българската политология тъкмо антропологическият и културологичният подход е най-малко застъпен с всички негативни последици от това, които Калоян Смилков успява частично да компенсира със своите изследвания. В по-конкретен план приемам претенциите му за по-специална компетентност не само в политическата антропология, но и в политическата семиотика, конфликтология и история. Намирам, че политическата власт е най-трайният обект на изследване на Смилков, спрямо който той прилага въпросните подходи.

2. Характеристика на приложната дейност. Научно-изследователската и преподавателската дейност на Смилков по мое впечатление преобладава над приложната, но въпреки това е много ефективна и неочаквана приложната му дейност по създаване на популяризаторски артефакти, описващи политико-културни феномени, включително филми и статии. Той е иницирал и ръководи проект за опазване на културното наследство.

3. Педагогическа подготовка и дейност. Тъй като конкурсът е за преподавателско място, този аспект на дейността на Смилков е особено важен. Със сигурност може да се твърди, че кандидатът за доцент по политология във ВСУ има натрупан значим преподавателски опит в неговата Алма Матер. Конкурсът е за много съществен обем предмети с голям кумулативен хорариум от 450 часа лекции. Повечето от курсовете му са следствие от научното му израстване и основни интереси – политически идеи, конфликти, институции и т.н. Калоян Смилков доказано е разработил учебни програми в тези области. Участва в не едно емпирично и теоретично изследване, чиито резултати се използват за подобряване на практиката. В своята отдаденост на българската култура Смилков отиша дотам, че иницира и разработва концепция за създаване на

нова университетска специалност по управление на културното наследство.

III. Основни научни и научно-приложни приноси

Монографичният труд е многогълно теоретично изследователско пространство, обхващащо политическата власт в повечето негови измерения, каквото не се е появявало на българския политологически хоризонт от 2 десетилетия. Похвална е ерудицията, мярата, научният апарат, мотивираността на изводите. От гледна точка на преподавателския по характер конкурс мога да твърдя, че този анализ може да обслужва и учебния процес, макар да не представлява пряко университетски учебник. Приемам всички описани 6 приноса в Самооценката като основателни и налични в тази публикация, както и в останалата изследователска и преподавателска дейност на Калоян Смилков. Приносите са дело на кандидата, той се опира широко на други автори, като разграничението между собствени заключения и ползвани теоретични основи е направено точно.

IV. Цитирания

Регистрирани са 2 цитирания, които са надлежно документирани.

V. Критични бележки

Анализите на Смилков са прецизни, изградени върху класическите основи на политическата философия и антропология. Бих окуражил Калоян Смилков да навлезе по-смело отсега нататък в по-конкретната област на политологията, формирана около такива проблеми, като ефекта на глобализацията върху националните политики, ЕС като общност на съвместни политики, налагащия се все-повече баланс на държавния, частния и гражданския сектор и пр., изобщо прехода от politics към policy. Това са теми, които не могат да бъдат подробно и модерно анализирани от рубежите на класиката. Бих препоръчал на начетен и амбициозен млад колега като Смилков да се пробва оттук нататък в по-неортодоксални води,

които търсят политологическите хоризонти на XXI век отвъд партиите и парламентарното представителство, по-близо до публичните политики и управленската, не властовата функция на политическата сфера.

VI Заключение

Становището ми недвусмислено е, че гл. ас. д-р Калоян Смилков има всички основания да бъде доцент в полето на политическите науки във Варненския свободен университет.

ноември 2011 г.

Проф. дпн Тодор Танев